

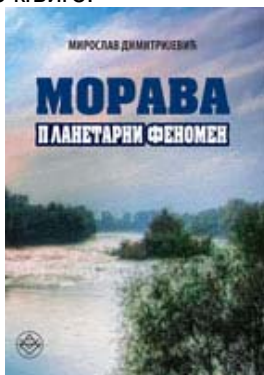
ГОСТИ :
Весна ПЕШИЋ,
Владан РАКИЋ,
Љубиша ЈОВАНОВИЋ.

Весна ПЕШИЋ је публициста, колумниста у више дневних, недељних и месечних новина које излазе у Србији. Живи и ради у Београду, власник је издавачке куће »Пешић и Синови«. Бави се публицистиком, науком, тачније са историографијом и палеолингвистиком у трагању за српским пореклом, прецизније, свеукупним словенским коренима. Бавећи се писањем текстова и издавањем књига из ових области, она наставља традицију, идеју и започети посао свога оца проф. др Радивоја Пешића, српског палеолингвисте, професора Италијанског Универзитета. Наиме, Весна наставља Радивојеу идеју и давно започети пројекат Института за словенска истраживања (Институт се данас зове Центар за палеословенска истраживања- Ц.П.И.). Радивојева изненадна и рана смрт 1993. године спречила га је да оконча започети пројекат око Института где је требало оформити библиотеку, архиву, фонотеку и информативно-издавачку делатност. Поред Весниних активности као координатора Центра за палеословенска истраживања, ту је и рад у Издавачкој кући – својеврсном огранку Ц.П.И. која објављује наслове цензурисаних аутора из свих истраживачких области, осветљавајући на нов начин свеукупну словенску цивилизацију. Ова издања су резултат програма и циља Ц.П.И. Током вишегодишњег рада Весна је успела да оствари сарадњу са многим заинтересованим институцијама широм света и стекне бројну читалачку публику на свим континентима које одликује здраво промишљање, неконзервативност, радозналост и природна интелигенција. Са поносом истиче да никада није била члан ниједне политичке партије, да је већ 15 година у својеврсној мисији самосвести а не самољубља и да своју наду и веру поклања само Роду Словенском. (Са сајта »Пешић и синови«).

Владан РАКИЋ је Књижевник и новинар. Рођен 1960. године у Плани код Параћина. Завршио је Факултет политичких наука у Београду, а сада је докторант на

факултету политичких наука у Берлину. Истовремено ради и као новинар на РТС-у, повремено извештава из Берлина за „Вечерње новости“ и РТС, а у претходном периоду био је сарадник и дописник у више електронских и писаних медија у земљи и иностранству. Покренуо је нашу прву комерцијалну телевизију у Немачкој ТВ Делта. Објавио је преко 20 књига, од тога 18 збирки поезије. Превођен на пет европских језика, а бави се и преводилаштвом са немачког и руског језика. Започео је и три документарна филма. Добитник је бројних и врло угледних награда за своје стваралаштво. Члан је Удружења књижевника Србије и Савеза писаца Немачке.

Љубиша ЈОВАНОВИЋ, рођен у Рашевици, 1945. Основну школу завршио у Рашевици и Параћину, гимназију у Ћуприји, а Филолошки факултет Београду. Радио је као професор српског језика у Рогатици од 1972 - 1975. У ЕТШ "Никола Тесла" у Београду радио наредних тридесет година. Од 1975. Пензионисан је 2010. као саветник за српског језик и књижевност у Заводу за унапређивање образовања и васпитања. отац је двоје деце, кћерке пофесорке и сина лекара. Објавио је две књиге.

Удружење Параћинаца и пријатеља

Параћина организује

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ

Представљање књига

Мирослава

Џумићријевића

„Морава и Моравци – планетарни феномен“,
зборник радова из антропогеографије
(„Пешић и синови“, 2013)

„Златно доба“ – песме (УКС, 2013)

„Чувари тајног блага“ – роман,
(„Беокњига“, Београд, 2012)

„Гаумата“ – роман, („Легенда“, Чачак, 2012)

Зграда АКУД ЛОЛА, велика сала

АКАДЕМСКО
КУЛТУРНО - УМЕТНИЧКО
ДРУШТВО "ЛОЛА"

НЕДЕЉА, 24.11.2013. у 18.00

ул. РЕСАВСКА 11

Мирослав Димитријевић (1950. Рашевица) је књижевник, публициста, новинар, есејист, историограф, књижевни критичар, антологичар и сакупљач народних умотворина.

Објавио је око седамдесет дела: песама, прича, романа, монодрама, сатире, монографија, антропогеографских и историјских студија, есеја, беседа, антологија, народних умотворина и песама за децу. Димитријевићеве књиге објављивали су најпознатији и најугледнији издавачи Србије и Југославије.

Превођен је на: енглески, немачки, руски, француски, румунски, бугарски, грчки, турски, русински, јапански, словеначки и македонски језик. Добитник је бројних књижевних награда и признања.

Заступљен је у више десетина антологија, зборника и панорама поезије и прозе у земљи и иностранству. Један је од најплоднијих сарадника едиције „Хронике села“ Српске академије наука и уметности и Културно-просветне заједнице Србије.

Уврштен је у две енциклопедије најпознатијих светских интелектуалаца на почетку двадесет првог века, у издању Универзитета Кембриџ у Енглеској. У Кембриџовим енциклопедијским

издањима (Cambridge, England) 1000 интелектуалаца у 21. веку и 2000 интелектуалаца у 21. веку добио је одреднице. Његове монодраме „Ортаци“ и „Заменик“ и комедија „Параћински ТВ гневник“ извођене су укупно преко стотину пута у позориштима широм Југославије, али и као дипломске представе на Факултетима драмских уметности у Новом Саду и Београду. Такође су емитоване у целисти и на телевизији Канал М у Параћину, а у фрагментима и на другим телевизијским станицама.

Покренуо је и уређивао као главни и одговорни уредник следећа гласила: први параћински часопис за књижевност, уметност и културу „Дани“, први приватни лист за беседништво после Другог светског рата „Агапи“, три серије параћинског листа „14 дана“ и „Параћинских 14 дана“, подлистак „Бачки дани“, први српски приватни сатирични часопис „Голаћ“ и едицију „Прва књига“ у Параћину.

Био је један од оснивача и председник Студентског књижевног клуба „Шибље“ у Крагујевцу, Књижевног клуба „Мирко Бањевић“ и ИКАР-а (Издавачко Књижевно Артистичке Радионице) у Параћину, оснивач и први председник Подружнице Удружења књижевника Србије за Поморавски округ у Јагодини, а сада је потпредседник Књижевне заједнице УКС-а за Поморавски округ.

Водио је три издавачке куће - Књижевну келију „Свети Сава“, Издавачко предузеће „Захарије Орфелин“ и ИКАД и био је, такође, одговорни уредник у Издавачком предузећу „Вук Караџић“ у Параћину.

Покренуо је књижевне манифестације: Песничка олимпијада, Светосавски песнички маратон, Српска духовна академија, Сатирични фестивал „Лакини дани“, Вече хумора и сатире... Такође је један од организатора Републичког „Турнира духовитости“, на коме је екипа Параћина освојила прво место у Србији, у сезони 1998/99. године, играјући његову комедију, и у његовој режији, „Параћински ТВ Гневник“. Бавио се и режијом многих значајних манифестација и приредби.

Био је један од организатора и водитељ републичке културне манифестације „Сусрети

села“ и редитељ програма екипе Мириловца (представника Параћина) која је освојила прво место у Србији у културно-уметничком стваралаштву, затим Такмичења рецитатора Србије „Песнице, дужност знаш“, Радничког културног стваралаштва и члан Организационог одбора Фестивала „Српско перо“ у Јагодини. Био је биран у више одбора и тела Удружења књижевника Србије.

Мирослав Димитријевић је књижевне прилоге објављивао готово у свим најугледнијим књижевним часописима и листовима СФР Југославије и Србије. Као новинар био је повремено или стални сарадник у више дневних, недељних и месечних гласила и неколико година дописник дневног листа „Наша борба“.

О његовом стваралаштву писали су најеминентнији српски и југословенски књижевници и критичари.

АКУД ЛОЛА

